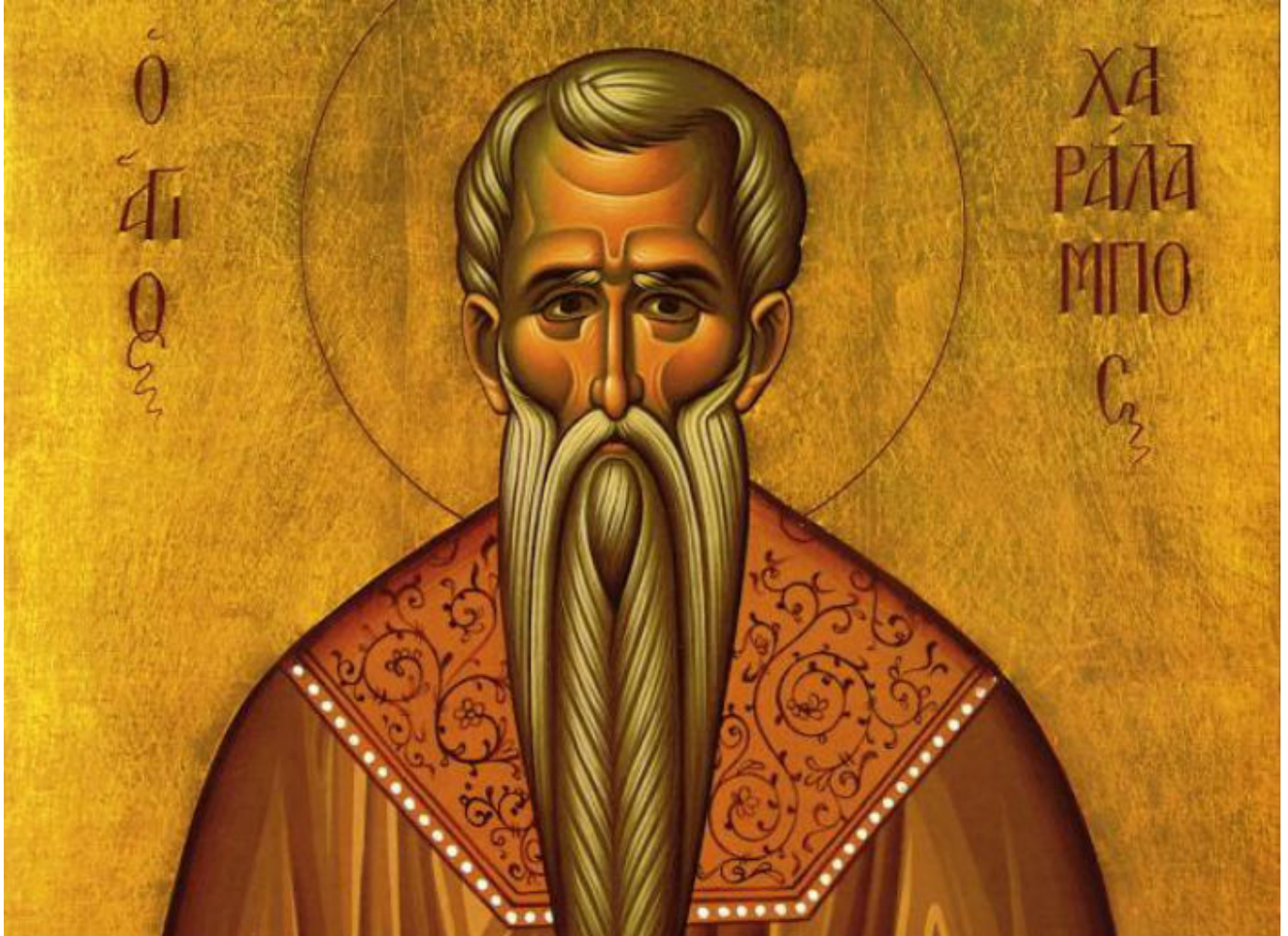

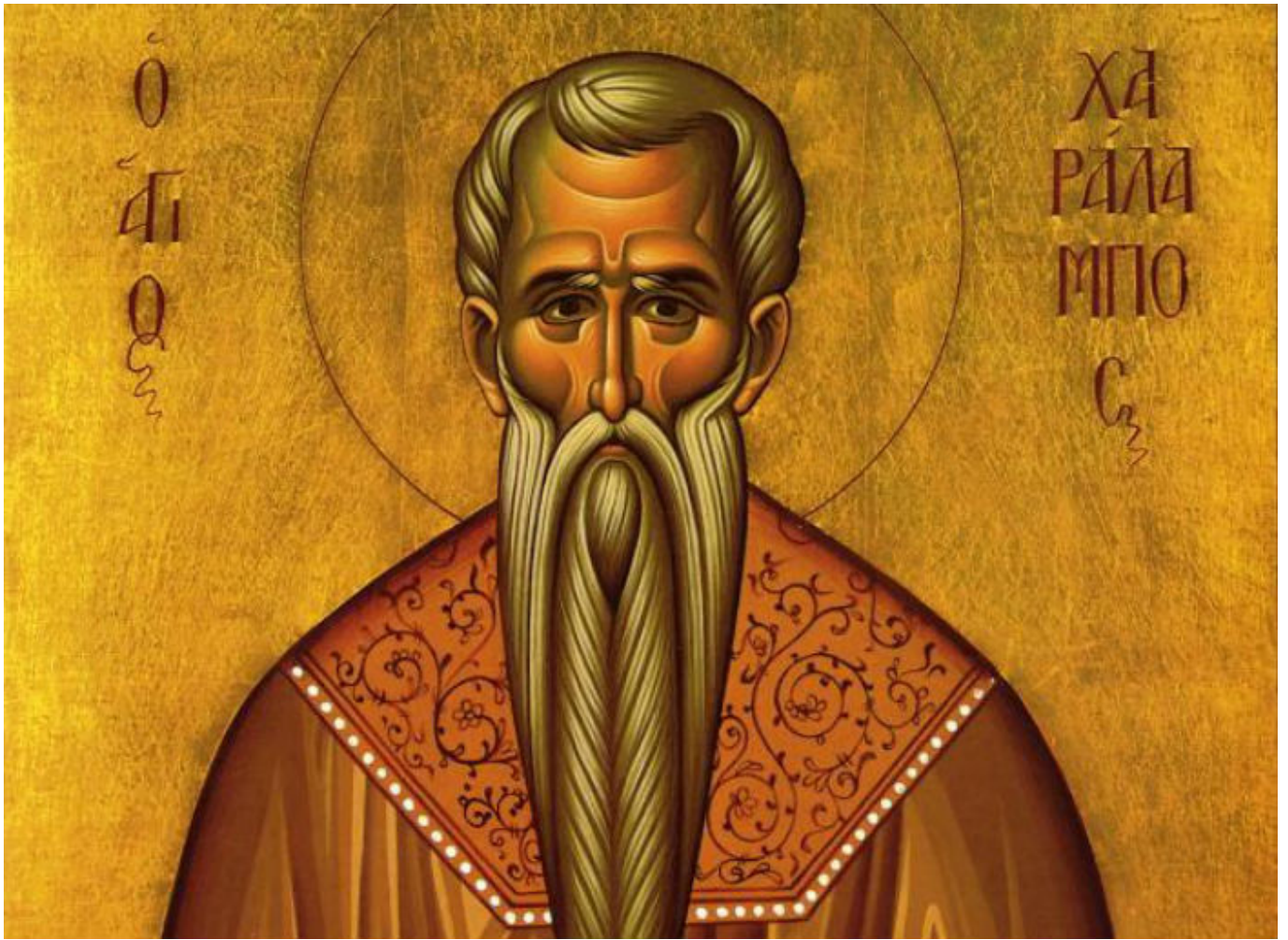
31 Μαρτίου 2020

Παρακλητικός Κανών στον Άγιο Ιερομάρτυρα Χαράλαμπο τον Θαυματουργό

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός / Εκκλησιαστικοί Ύμνοι, Μουσική, Τραγούδια και Χοροί](#)

Για προστασία από λοιμώδη νόσο

Ὁ Ἱερεὺς: Εὐλογητός ὁ Θεός ἡμῶν πάντοτε, νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Δόξα σοί, ὁ Θεός ἡμῶν, δόξα σοί.

Βασιλεῦ Οὐράνιε, Παράκλητε, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ πανταχοῦ παρών καί τά πάντα πληρῶν, ὁ θησαυρός τῶν ἀγαθῶν καί ζωῆς χορηγός, ἐλθέ καί σκήνωσον ἐν ἡμῖν καί καθάρισον ἡμᾶς ἀπό πάσης κηλίδος καί σῶσον, Ἀγαθέ τὰς ψυχᾶς ἡμῶν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεί καί εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τὰς ἀνομίας ἡμῖν. Ἄγιε, ἐπίσκεψε καὶ ἴασαι τὰς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καὶ νῦν καὶ ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἀγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανῷ καὶ ἐπὶ τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καὶ ἄφες ἡμῖν τὰ ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καὶ ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καὶ μὴ εἰσενέγκῃς ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεὺς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρὸς, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεὶ, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ψαλμὸς ρμβ´ (142)

Κύριε, εἰσάκουσον τῆς προσευχῆς μου, ἐνώτισαι τὴν δέησίν μου ἐν τῇ ἀληθείᾳ σου, εἰσάκουσόν μου ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου• καὶ μὴ εἰσέλθῃς εἰς κρίσιν μετὰ τοῦ δούλου σου, ὅτι οὐ δικαιωθήσεται ἐνώπιόν σου πᾶς ζῶν. ὅτι κατεδίωξεν ὁ ἐχθρὸς τὴν ψυχὴν μου, ἐταπείνωσεν εἰς γῆν τὴν ζωὴν μου, ἐκάθισε μέ ἐν σκοτεινοῖς ὡς νεκροῦς αἰῶνος καὶ ἠκηδίασεν ἔπ ἐμέ τό πνεῦμά μου, ἐν ἐμοί ἐταράχθη ἡ καρδία μου. Ἐμνήσθην ἡμερῶν ἀρχαίων, ἐμελέτησα ἐν πάσι τοῖς ἔργοις σου, ἐν ποιήμασι τῶν χειρῶν σου ἐμελέτων. διεπέτασα πρὸς σέ τὰς χεῖράς μου, ἡ ψυχὴ μου ὡς γῆ ἄνυδρος σοί. Ταχύ εἰσάκουσόν μου, Κύριε, ἐξέλιπε τό πνεῦμά μου μὴ ἀποστρέψῃς τό πρόσωπόν σου ἅπ ἐμοῦ, καὶ ὁμοιωθήσομαι τοῖς καταβαίνουσιν εἰς λάκκον. ἀκουστόν ποίησον μοί τό πρῶτό ἐλεός σου, ὅτι ἐπὶ σοῖ ἤλπισα• γνώρισον μοί, Κύριε, ὁδόν, ἐν ἣ πορεύσομαι, ὅτι πρὸς σέ ἤρα τὴν ψυχὴν μου• ἐξελοῦ μέ ἐκ τῶν ἐχθρῶν μου, Κύριε, ὅτι πρὸς σέ κατέφυγον. δίδαξον μέ τοῦ ποιεῖν τό θέλημά σου, ὅτι σύ εἶ ὁ Θεός μου• τό πνεῦμά σου τό ἀγαθόν ὁδηγήσει μέ ἐν γῆ εὐθείᾳ. Ἐνεκεν τοῦ ὀνόματός σου, Κύριε, ζῆσεις μέ, ἐν τῇ δικαιοσύνῃ σου ἐξάξεις ἐκ θλίψεως τὴν ψυχὴν μου καὶ ἐν τῷ ἐλέει σου ἐξολοθρεύσεις τοὺς ἐχθρούς μου καὶ ἀπολεῖς πάντας τοὺς θλίβοντας τὴν ψυχὴν μου, ὅτι ἐγὼ δοῦλός σου εἶμι.

Θεὸς Κύριος, καὶ ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος α΄. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, καί ἐπικαλεῖσθε τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος β΄. Πάντα τά ἔθνη ἐκύκλωσαν μέ, καί τῷ ὀνόματι Κυρίου ἠμυνάμην αὐτοῦ.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Στίχος γ΄. Παρά Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καί ἔστι θαυμαστή ἐν ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.
Θεός Κύριος, καί ἐπέφανεν ἡμῖν, εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος ἐν ὀνόματι Κυρίου.

Εἶτα τά παρόντα Τροπάρια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ὑψωθεῖς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Τῷ Ἀθλοφόρῳ οἱ πιστοί δεῦτε πάντες, εὐσεβοφρόνως προσπέσοντες βοῶμεν,
Ἱερομάρτυς ἔνδοξε Χαράλαμπε ρύσαι τούς τιμώντας σέ, λοιμικῆς ἀσθενείας,
πάσης περιστάσεως, καί δεινῶν καί κινδύνων, ταῖς πρός Χριστόν λιταῖς σου,
ἀθλητά, σέ γάρ προστάτην κεκτήμεθα ἅπαντες

Δόξα Πατρὶ καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν πότε, Θεοτόκε, τά, δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀναξιοί• εἰ μή γάρ σύ
προίστασο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; Τίς δέ
διεφύλαξεν ἕως νῦν ἐλευθέρους; Οὐκ ἀποστῶμεν, Δέσποινα, ἐκ σοῦ• σοὺς γάρ
δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ψαλμός ν΄ (50)

Ἐλέησον μέ, ὁ Θεός, κατὰ τό μέγα ἔλεός σου καί κατὰ τό πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν
σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημα μου• ἐπὶ πλεῖον πλῆνον μέ ἀπό τῆς ἀνομίας μου καί ἀπό
τῆς ἀμαρτίας μου καθάρισον μέ. Ὅτι τήν ἀνομίαν μου ἐγώ γινώσκω, καί ἡ ἀμαρτία
μου ἐνώπιόν μου ἐστι διαπαντός. Σοὶ μόνῳ ἤμαρτον καί τό πονηρόν ἐνώπιόν σου
ἐποίησα, ὅπως ἂν δικαιωθῆς ἐν τοῖς λόγοις σου, καί νικήσης ἐν τῷ κρίνεσθαι σέ.
Ἴδού γάρ ἐν ἀνομίαις συνελήφθην, καί ἐν ἀμαρτίαις ἐκίσσησε μέ ἡ μήτηρ μου. Ἴδού
γάρ ἀλήθειαν ἠγάπησας, τά ἄδηλα καί τά κρύφια τῆς σοφίας σου ἐδήλωσας μοί.
Ραντιεῖς μέ ὑσσώπῳ, καί καθαρισθήσομαι, πλυνεῖς μέ, καί ὑπὲρ χιόνα
λευκανθήσομαι. Ἀκουτιεῖς μοί ἀγαλλίασιν καί εὐφροσύνην, ἀγαλλιάσονται ὅστέα
τεταπεινωμένα. Ἀποστρεψον τό πρόσωπόν σου ἀπό τῶν ἀμαρτιῶν μου καί πάσας
τάς ἀνομίας μου ἐξάλειψον. Καρδίαν καθάραν κτίσον ἐν ἐμοί, ὁ Θεός, καί πνεῦμα
εὐθές ἐγκαίνισον ἐν τοῖς ἐγκάτοις μου. Μή ἀπορρίψης μέ ἀπό τοῦ προσώπου σου
καί τό πνεῦμά σου τό ἅγιον μή ἀντανέλης ἀπ ἐμοῦ. Ἀπόδος μοί τήν ἀγαλλίασιν τοῦ
σωτηρίου σου καί πνεύματι ἠγεμονικῶ στήριξον μέ. Διδάξω ἀνόμους τάς ὁδούς

σου, καί ἀσεβεῖς ἐπί σέ ἐπιστρέψουσι. Ρύσαι μέ ἐξ αἱμάτων ὁ Θεός, ὁ Θεός τῆς σωτηρίας μου• ἀγαλλιάσεται ἡ γλῶσσά μου τήν δικαιοσύνην σου. Κύριε, τά χεῖλη μου ἀνοίξεις, καί τό στόμα μου ἀναγγελεῖ τήν αἴνεσίν σου. Ὅτι εἰ ἠθέλησας θυσίαν, ἔδωκα ἀν• ολοκαυτώματα οὐκ εὐδοκήσεις. Θυσία τῷ Θεῷ πνεῦμα συντετριμμένον, καρδίαν συντετριμμένην καί τεταπεινωμένην ὁ Θεός οὐκ ἐξουδενώσει. Ἀγάθυνον, Κύριε, ἐν τῇ εὐδοκίᾳ σου τήν Σιών, καί οἰκοδομηθήτω τά τείχη Ἱερουσαλήμ• τότε εὐδοκήσεις θυσίαν δικαιοσύνης, ἀναφοράν καί ὀλοκαυτώματα• τότε ἀνοίσουσιν ἐπί τό θυσιαστήριον σου μόσχους.

Εἶτα ψάλλομεν τάς ᾠδᾶς τοῦ Κανόνος.

ᾠδή ἄ΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀρματηλάτην Φαραώ.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ταῖς πρός Χριστόν σου ἱεραῖς ἐντεύξεσι, Μάρτυς ἀοίδιμε, τῶν κινδύνων ρύσαι, καί δεινῆς κακώσεως, καί πάσης περιστάσεως, καί αἰσχροῦς ἀμαρτίας, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπε, καί τῶν δυσμενῶν κατακρίσεως.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ τῶν ἀπάντων Βασιλεύς καί Κύριος, ψυχῆς σου τό φαινόν, προειδῶς παμμάκαρ, λαμπρῶς καθωράϊσεν, ἱερωσύνη, Ἄγιε, διαπρέψαντα λίαν, εἶτα ἀθλήσεως λάμψεσι σέ εἰς οὐρανοῦς προσελάβετο.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἄγιῳ Πνεύματι.

Δόξη ἐνθέως διαπρέπων, ἔνδοξε, ἐν οὐρανοῖς κατοικεῖς, σὺν ἀγγέλοις μάκαρ, καί Ἁγίων τάγμασι, δυσώπησον τόν Κύριον, παρρησίαν ὡς ἔχων, ἡμᾶς ρυσθῆναι κολάσεως, νόσου τέ καί πάσης πωρώσεως.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ ὑπέρ λόγον τόν Θεόν κυήσασα, Εὐλογημένη Ἄγνη, καί τῶν οὐρανίων, νοερά στρατεύματα, τῷ κάλλει σου λαμπρύνουσα, Παναγία Παρθένε, καταύγασον τούς οἰκέτας σου, πάσης ἐξελοῦσα σκαιότητος.

ᾠδή γ΄. Οὐρανίας ἀψίδος

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Παναοίδιμε πόθω σέ ἀνυμνῶ Ἄγιε, τάχος τῶν κινδύνων καί σάλου, πάντας ἀπάλλαξον, ταῖς ἱκεσίαις σου, πρός τόν Θεόν καί εἰς ὄρμον, σωτηρίας εὐθυνόν τους σέ γεραίροντας.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ Θεός τῶν ἀπάντων, δημιουργός Κύριος, χάριν σοῖ παρέσχε Θεοφρον, τήν τῶν ἰάσεων ἦν σύ ἐζήτησας, ὑπεραθλῶν αὐτοῦ πόθω, καί λαβῶν τοῖς δούλοις σου παρασχοῦ Ἄγιε.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἄγιῳ Πνεύματι.

Θειοτάτη προνοία, παρά Θεοῦ δέδοσαι πάσι τοῖς πιστῶς σέ τιμῶσι μάκαρ Χαράλαμπες, διο ἀπέλασον ἅπασαν νόσον καί βλάβην, χάριν παρεχόμενος τήν ἐπουράνιον.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὡς Θεοῦ σέ Μητέρα, καί γηγενῶν καύχημα, πίστει ἀνυμνοῦμεν Παρθένε, καί μακαρίζομεν, ρύσαι Πανάχραντε, τῆς ἐνεστῶσης ἀνάγκης, τούς πιστῶς ὑμνοῦντας σέ τήν Ὑπερύμνητον.

Ὡδή δ´. Σύ μου ἰσχύς Κύριε

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Σύ Ἀθλητά καταφυγή μου καί δύναμις, σύ προστάτης, σύ μου καί ἀντίληψις, πλουτῶν σοφέ ὄντως πρὸς Θεόν, παρρησίαν μάκαρ, ὡς στεφανίτης ἀήττητος, διο καί πάσαν νόσον, ἀπελαύνων παρασχοῦ τοῖς πιστοῖς θείαν χάριν καί ἔλεος.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὀλοσχερῶς, πρὸς τούς ἀγῶνας ἐχώρησας, ὡς ὑπάρχων, ἱερέυς θαυμάσιος, καί δυσμενῶν ὄπλα καί ἰσχύν, τῆ θεία ἰσχύϊ, καταβαλῶν ἀξιύμνητε, στεφάνων ἠξιώθης, οὐρανίων παμμακάκαρ, διό ρύσαι ἡμᾶς πάσης θλίψεως.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἄγιῳ Πνεύματι.

Ἰλέως σύ, Ἱερομάρτυς Χαράλαμπες, τοῖς σοῖς δούλοις, εἴης Παμμακάριστε, διδούς αὐτοῖς χάριν δασιλή, ταῖς σαῖς ἰκεσίαις, ἐλαύνων νόσους καί σκάνδαλα, καί χάριτος ἐνθέου, ἀξιῶν ὡς προστάτης, πάσαν νόσον καί βλάβην ἀπέλασον.

Καί νῦν καί αἰεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Νοοῦντες σου, τό ὑπέρ λόγον μυστήριον, Θεοτόκε, Ἄχραντε Θεονυμφε, τῶν οὐρανῶν τάγματα Σεμνή, θάμβει γεγηθότως, συνέχονται ἐκπληττόμενα, διό ἡμᾶς Κυρία, λοιμικῆς ἀσθενείας, καί κολάσεως ρύσαι Ὑπεραγνέ.

Ὡδή ε´. Ἴνα τί μέ ἀπώσω

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὑπερύμνητον Μάκαρ, τόν Θεόν τῶν ἀπάντων σύ ἀνεκήρυξας, λαμπρῶς ἐν τῷ σταδίῳ, Χαράλαμπες Θεοφρον, ὃν αἰεὶ καθικέτευε, τῶν ἐνεστῶτων κακῶν, ρύσαι ἡμᾶς καί νόσων.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Νῦν σέ Μάρτυς πλουτοῦντες, πρὸς Θεόν τῶν ἀπάντων πρέβυν θερμοτατον, καί ἀεὶ Παμμάκαρ ἰκετεύομεν ρύσαι τῶν θλίψεων, καί δεινῆς μανίας, τῆς ἐνεστώσης νόσου τάχους,

καί κινδύνων καί πάσης κακώσεως.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ἰλασμόν τῶν πταισμάτων, παρεχόμενος πάσι τοῖς εὐφημοῦσι σέ, ταῖς λιταῖς σου Μάρτυς, τὴν μανίαν ἐν τάχει ἀπέλασον, Μάκαρ πάσης νόσου, πάσης βλάβης καί κακίας, ἀξιῶν οὐρανοῦ λαμπρότητος.

Καὶ νῦν καί ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ὡς Θεόν τετοκυία, Ὑπερύμνητε Κόρη Θεοχαρίτῳ, θαυμαστῶς ἰσχύεις, ὅσα βούλει Ὑπεραγνέ Δέσποινα, διό πάντας ρύσαι, νόσου παντοίας καί γεένης, καί κολάσεως πάσης ἐξάρπασον.

Ὡδὴ στ´. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἁγίως τὴν βιοτὴν διήνυες, ἱερεὺς διατελῶν Θεοκήρυξ, εἶτα Σοφέ, μαρτυρίου ἀγῶσιν, εἰς οὐρανοῦς ἀνελήλυθας ἄριστε, διό λιταῖς σου πρὸς Χριστόν, πάσαν νόσον ἀπέλασον τάχιστα.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ναόν σου τοῦ Παναγίου Πνεύματος, ἐγνωκότες οἱ πιστοὶ εὐφημοῦμεν, πάσης ὀργῆς, καί ἀνάγκης καί νόσων, καί τοῦ ἁώρου θανάτου ἀπάλλαξον, λιταῖς σου πρὸς τόν Λυτρωτὴν, Παναοίδιμε Μάρτυς Χαράλαμπες.

Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Νοοῦντες τὴν παρρησίαν Ἁγίε, ἦν πλουτεῖς πρὸς τόν Χριστόν Ἀθλοφόρε, πίστει ἀεὶ, εὐφημοῦμεν σέ Μάκαρ, τὴν λοιμικὴν ἐξ ἀνθρώπων ἀπέλασον, μανίαν τὴν λυμαντικὴν, ταῖς λιταῖς σου Χαράλαμπες ἔνδοξε.

Καὶ νῦν καί ἀεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ μόνη τόν Λυτρωτὴν κυήσασα, σύ ὑπάρχεις Παναγία Παρθένε, ὄν ἐκτενῶς, ὑπέρ πάντων δυσώπει, οἰκτειρηθῆναι τῷ Θεῷ ἐλέει σου, τυχεῖν τέ τῆς ἐν οὐρανῷ, ἀπολαύσεως δόξης καί χάριτος.

Διάσωζε ἱερομάρτυς τοὺς πίστει σέ εὐφημοῦντας, ταῖς πρὸς Χριστόν λιταῖς σου Χαράλαμπες, κινδύνων καί ἀσθενείας ἀπάσης.

Ἄχραντε ἡ διὰ λόγου τόν Λόγον ἀνερμηνεύτως, ἐπ' ἐσχάτων τῶν ἡμερῶν τεκοῦσα δυσώπησον, ὡς ἔχουσα μητρικὴν παρρησίαν.

Αἴτησις. Εἶτα τό Κοντάκιον

Ήχος β´. Προστασία τῶν Χριστιανῶν

Προστασία τῆ ἱερά σου Θεόπνευστε, ἰκεσία πρὸς τόν Χριστόν ἱερώτατε, οἰκτείρησον ἡμᾶς, Χαράλαμπες, Σοφέ, δωρούμενος ἡμῖν τήν λύσιν τῶν δυσχερῶν ἔνδοξε, ἀποσοβῶν πάσαν νόσον καί λοιμικᾶς ἀσθενείας, ὡς ἀντιλήπτωρ τῶν πιστῶν, Παναοίδιμε ὀξύτατος.

Καί εὐθύς τό Προκείμενον Ήχος δ´.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καί ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνω πληθυνθήσετε

Στίχος: Πεφυτευμένοι ἐν τῷ Οἴκῳ Κυρίου, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ ἡμῶν ἐξανθήσουσιν.

Εὐαγγελίον. Ἐκ τοῦ κατά Ἰωάννην (ἰε´. 17-27 καί ἰστ´. 1-2)

Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ Μαθηταῖς· Ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε ὅτι ἐμέ πρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τοῦ κόσμου ἦτε, ὁ κόσμος ἂν τό ἴδιον ἐφίλει· ὅτι δέ ἐκ τοῦ κόσμου οὐκ ἐστέ, ἀλλ´ ἐγώ ἐξελεξάμην ὑμᾶς ἐκ τοῦ κόσμου, διὰ τοῦτο μισεῖ ὑμᾶς ὁ κόσμος. Μνημονεύετε τοῦ λόγου, οὗ ἐγώ εἶπον ὑμῖν· Οὐκ ἐστὶ δοῦλος μείζων του κυρίου αὐτοῦ· Εἰ ἐμέ ἐδίωξαν καί ὑμᾶς διώξουσιν εἰ τόν λόγον μου ἐτήρησαν, καί τόν ὑμέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλά ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν διὰ τό ὄνομά μου, ὅτι οὐκ οἶδασι τόν πέμψαντά μέ. Εἰ μή ἦλθον καί ἐλάλησα αὐτοῖς, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δέ πρόφασιν οὐκ ἔχουσι περί τῆς ἁμαρτίας αὐτῶν. Ὁ ἐμέ μισῶν, καί τόν πατέρα μου μισεῖ. Εἰ τά ἔργα μή ἐποίησα ἐν αὐτοῖς ἃ οὐδεὶς ἄλλος πεποίηκεν, ἁμαρτίαν οὐκ εἶχον· νῦν δέ καί ἐωράκασι, καί μεμισήκασι καί ἐμέ καί τόν πατέρα μου. Ἀλλ´ ἵνα πληρωθῇ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῷ νόμῳ αὐτῶν, ὅτι ἐμίσησαν μέ δωρεάν. Ὅταν δέ ἔλθῃ ὁ παράκλητος, ὃν ἐγώ πέμψω ὑμῖν παρά τοῦ πατρός, τό Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὁ παρά τοῦ Πατρός ἐκπορεύεται, ἐκεῖνος μαρτυρήσει περί ἐμοῦ. Καί ὑμεῖς δέ μαρτυρεῖτε ὅτι ἀπ´ ἀρχῆς μετ´ ἐμοῦ ἐστε. Ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μή σκανδαλισθῆτε. Ἀποσυναγωγούς ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ´ ἔρχεται ὥρα ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξη λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Ὁ Ἀναγνώστης: Δόξα σοί Κύριε δόξα σοί.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Ταῖς τοῦ Ἀθλοφόρου, πρεσβείαις Ἐλεήμων, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Ταῖς τῆς Θεοτόκου, πρεσβαίαις Ἐλεήμων, ἐξάλειψον τά πλήθη τῶν ἐμῶν ἐγκλημάτων.

Στίχος: Ἐλεῆμον, ἐλέησον μέ ὁ Θεός κατά τό μέγα ἔλεός σου καί κατά τό πλήθος τῶν οἰκτιρμῶν σου ἐξάλειψον τό ἀνόμημά μου.

Ἦχος πλ. β´. Ὅλην ἀποθέμενοι

Μή ἐγκαταλείπης μέ, παραπτωμάτων εἰς χάος, Ἀθλητά Χαράλαμπες, ἀλλά τάχος ἔξελε τῆς πωρώσεως, θλίψις γάρ Ἐνδοξε, καί ἀχλύς τήκει μέ, τῶν ἀπείρων παραπτώσεων, ὧν μέ ἀπάλλαξον, τάχος Ἱερεῦ Παναοίδιμε, πρός Κύριον πρεσβείαις σου, ὡς θερμός προστάτης τῶν δούλων σου, δέομαι Θεόφρον, ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ταπεινῶν, ἐξαγαγῶν πάντας Ἄγιε, τῶν δεινῶν καί θλίψεων.

Ὁ Ἱερεύς:

Σῶσον ὁ Θεός τόν λαόν σου καί εὐλόγησον τήν κληρονομίαν σου• ἐπισκεψαι τόν κόσμον σου ἐν ἐλέει καί οἰκτιρμοῖς. Ὑψωσον κέρασ Χριστιανῶν ὀρθοδόξων καί καταπεμψον ἐφ' ἡμᾶς τά ἐλέη σου τά πλούσια• πρεσβείαις τῆς παναχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καί Ἀειπαρθένου Μαρίας• δυνάμει τοῦ Τιμίου καί Ζωοποιοῦ Σταυροῦ• προστασίαις τῶν τιμίων ἐπουρανίων Δυνάμεων Ἀσωμάτων• ἱκεσίαις τοῦ Τιμίου καί Ἐνδόξου Προφήτου, Προδρόμου καί Βαπτιστοῦ Ἰωάννου• τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί πανευφήμων Ἀποστόλων• τῶν ἁγίων ἐνδόξων καί καλλινίκων Μαρτύρων. Τῶν ὁσίων καί θεοφόρων Πατέρων ἡμῶν. Τῶν ἁγίων καί δικαίων θεοπατόρων Ἰωακείμ καί Ἴβνης. Τοῦ ἁγίου (τῆς ἡμέρας), καί πάντων σου τῶν Ἁγίων. Ἰκετεύομεν σέ, μόνε πολυέλεε Κύριε. Ἐπάκουσον ἡμῶν τῶν ἁμαρτωλῶν δεομένων σου καί ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὡδή ζ´. Παῖδες Ἑβραίων

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Σῶσον Παμμάκαρ σούς οἰκέτας, περιστάσεως καί ζάλης ἐναντίας, ταῖς εὐχαίς σου Σοφέ, πρός Κύριον βοώντας, εὐλογητός εἰ Κύριε ὁ Θεός εἰς τούς αἰώνας. (Δίς)

Δόξα Πατρί καί Υἱῶ καί Ἄγιῳ Πνεύματι.

Ἄγιον Πάτερ τῶν Ἁγίων, καθικέτευε ὑπέρ τῶν σέ τιμώντων, ἀπαλλάτων αὐτούς, κακώσεως καί σάλου, εὐλογητός εἰ κράζοντας ὁ Θεός εἰς τούς αἰώνας.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἔτεκες Ἄχραντε Μαρία, τόν ἀχώρητον Δεσπότην τῶν ἀπάντων, ὃν ἀεὶ ὡς Υἱόν, ὑπέρ ἡμῶν δυσώπει, νόσου καί πάσης θλίψεως, ἀπαλλάξαι Παναγία.

Ὡδή ἦ´. Τόν ἐν ὄρει ἅγιω

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἴκετεύει ὁ Θεῖος Χαραλάμπης, σέ τόν μόνον τῆς Δόξης Βασιλέα, ἀποσοβῆσαι λοιμικήν ἀσθένειαν, τῶν ὑμνολογούντων, καί δοξολογούντων, αὐτόν εἰς τούς αἰώνας.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ὁ τῶν ὄλων Θεός τρισί προσώποις, προσκυνούμενος οἰκτείρησον τόν κόσμον, τοῦ Χαραλάμπους Σῶτερ ταῖς δεήσεσι, δέει σέ ὑμνοῦντα, καί δοξολογοῦντα, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἄγιῳ Πνεύματι.

Ἡ Θεότης Πατήρ Υἱός καί Πνεῦμα, ταῖς λιταῖς Χαραλάμπους πάντας ρύσαι, τῶν δυσχερῶν καί πάσης περιστάσεως, πίστει σέ ὑμνοῦντας, καί ὑπερυψοῦντας, εἰς πάντας τούς αἰώνας.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Ἡ Παρθένος καί μόνη Θεοτόκος, τόν Παντάνακτα ἀλήκτως ἱκετεύει, ὑπέρ ἡμῶν ρυσθῆναι περιστάσεων, ἀνυμνολογούντων, ὡς Θεόν τῶν ὄλων, αὐτόν εἰς τούς αἰώνας.

Ὡδή θ´. Ἐξέστη ἐπί τούτῳ

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Ἐξίστανται οἱ τύραννοι Ἀθλητά, θεωροῦντες τήν χάριν τήν ἔνθεον, τήν ἐπί σοῖ, Μάρτυς ἐνεργοῦσαν ὑπερφυῶς, ἠνίκα ἐξηρτήθησαν, ἄνω εἰς ἀέρα καί ὁ τμηθεῖς, τὰς χεῖρας ἀοράτως, καί ξύλον τό βλαστῆσαν, ταῦτα θεώμενοι ἐξέστησαν.

Ἄγιέ του Θεοῦ, πρέσβευε ὑπέρ ἡμῶν.

Τήν νόσον τήν λοιμώδη καί μιανῶν, ἀπελαύνων, Χαράλαμπες ἔνδοξε, ρύσαι ἡμᾶς, πάσης δυσχερείας τῶν δυσμενῶν, δαιμόνων τέ κακώσεως, πονηρῶν ἀνθρώπων καταδρομῆς, καί φθόνου καί μανίας, καί τῆς συκοφαντίας, καί τῆς κολάσεως, Ἀοίδιμε.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἄγιῳ Πνεύματι.

Τριάδα Ὑπερούσιον προσκυνῶν, σύν ἀγγέλοις Χαράλαμπες ἔνδοξε, ταῖς σαῖς λιταῖς, οἴκτειρον ἰκέτας σου ἱερέ, καί τούς ὑμνολογοῦντας σέ, πάντων ἀδοκῆτων καί συμφορῶν, ἀπάλλαξον Θεοφρον, παντοίας τέ κακίας, καί τῆς γεένης παμμακάριστε.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰώνας τῶν αἰώνων, Ἀμήν.

Κυρία τῶν ἀγγέλων καί τῶν βροτῶν, καί ἀπάσης της κτίσεως Δέσποινα, τῆς

ἀπειλῆς, σάλου τέ κακίας τῆς μιαρᾶς, καί βασκανίας Ἄχραντε καί ζηλοτυπίας τῆς βδελυρᾶς, ἀπάλλαξον ταχέως, τούς σέ δοξολογοῦντας, καί αἰωνίου κατακρίσεως.

Ἄξιον ἐστίν ὡς ἀληθῶς, μακαρίζειν σέ τήν Θεοτόκον, τήν ἀειμακάριστον καί παναμώμητον καί μητέρα τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. Τήν τιμιωτέραν τῶν Χερουβίμ καί ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρίτως τῶν Σεραφίμ, τήν ἀδιαφθόρως Θεόν Λόγον τεκοῦσαν τήν ὄντως Θεοτόκον σέ μεγαλύνομεν.

Καί τά παρόντα Μεγαλυνάρια

Ἄθλοφόρων κλέος τό ἱερόν, Μάρτυρα Κυρίου, Χαραλάμπην νῦν οἱ πιστοί, ἐλατήρα ὄντα, ἰσχυρόν πάσης νόσου, καί παθῶν μετά πόθου ὑμνολογήσωμεν.

Αἴτημα ὑπάρχει Θαυματουργέ, τοῦτο σόν Θεοφρον, ἀπελαύνει τήν λοιμικήν, νόσον ἐξ ἀνθρώπων διό αὐτήν ὀξέως, ἀπέλασον λιταῖς σου, καί πάσαν κάκωσιν.

Θρόνω παριστάμενος τῷ φρικτῷ, τοῦ Θεοῦ τῶν ὄλων, ἐκδυσώπει ὑπέρ ἡμῶν, ρυσθῆναι κινδύνων, καί πάσης ἄλλης βλάβης, καί τῆς ἐπικειμένης ἡμῖν κολάσεως.

Χαραλάμπην πάντες τόν θαυμαστόν, Ἱερομαρτύρων ἀγλάϊσμα τό φαιδρόν, πόθω εὐφημοῦντες, βοήσωμεν συντόνως, λιταῖς σου πρός τόν Κτίστην, ἡμᾶς οἰκτείρησον.

Δεῦτε φιλομάρτυρες εὐλαβῶς, μνήμην Χαραλάμπους ἀνυμνήσωμεν τοῦ κλεινοῦ, πρός αὐτόν βοῶντες, σούς δούλους σκέπε Μάρτυς, λοιμικῆς τέ νόσου, καί πάσης θλίψεως.

Πᾶσαι τῶν ἀγγέλων αἱ στρατιαί, Πρόδρομε Κυρίου, Ἀποστόλων ἡ δωδεκάς, οἱ Ἅγιοι Πάντες μετά τῆς Θεοτόκου, ποιήσατε πρεσβείαν εἰς τό σωθῆναι ἡμᾶς.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἅγιος ὁ Θεός, Ἅγιος Ἰσχυρός, Ἅγιος Ἀθάνατος ἐλέησον ἡμᾶς. (τρεῖς φορές)
Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Παναγία τριάς, ἐλέησον ἡμᾶς. Κύριε ἰλάσθητι ταῖς ἁμαρτίαις ἡμῶν. Δέσποτα, συγχώρισον τάς ἀνομίας ἡμῖν. Ἅγιε, ἐπισκεψε καί ἴασαι τάς ἀσθενείας ἡμῶν, ἕνεκεν τοῦ ὀνόματός σου.

Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον, Κύριε ἐλέησον.

Δόξα Πατρί καί Υἱῷ καί Ἁγίῳ Πνεύματι.

Καί νῦν καί ἀεὶ καί εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων. Ἀμήν.

Πάτερ ἡμῶν, ὁ ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ἁγιασθήτω τό ὄνομά Σου, ἐλθέτω ἡ βασιλεία Σου, γεννηθήτω τό θέλημά Σου ὡς ἐν οὐρανό καί ἐπί τῆς γῆς. Τόν ἄρτον ἡμῶν τόν ἐπιούσιον δός ἡμῖν σήμερον, καί ἄφες ἡμῖν τά ὀφειλήματα ἡμῶν, ὡς καί ἡμεῖς ἀφίεμεν τοῖς ὀφειλέταις ἡμῶν, καί μή εἰσενέγκης ἡμᾶς εἰς πειρασμόν ἀλλά ρύσαι ἡμᾶς ἀπό τοῦ πονηροῦ.

Ὁ Ἱερεύς: Ὅτι σοῦ ἐστὶν ἡ βασιλεία καὶ ἡ δύναμις καὶ ἡ δόξα, τοῦ Πατρός, καὶ τοῦ Υἱοῦ, καὶ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, νῦν καὶ ἀεί, καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰώνων.

Ὁ Ἀναγνώστης: Ἀμήν.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος δ΄. Ταχύ προκατάλαβε.

Ὡς στύλος ἀκλόνητός της ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος αείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες, ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ, διὰ τοῦ μαρτυρίου, ἔλυσας τῶν εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ, διό ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα ἐκετενῆς παρά τοῦ Ἱερέως καὶ ἀπόλυσις μεθ' ἣν ψάλλομεν τό κάτωθι τροπάριον.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου

Πάντας ἐλεεῖς, Μάρτυς Χριστοῦ, τούς σοί προσδραμόντας ἐν πίστει, ταῖς ἱκεσίαις ταῖς σαῖς, Ἀθλητά Χαράλαμπες ἀξιοθαύμαστε, διό οἴκτειρον ἅπαντας, καί νῦν τούς σούς δούλους, τάχιστα ρυόμενος, τῶν ἀδοκῆτων δεινῶν, θλίψεως καί νόσου βαρείας, πάντων δυσχερῶν καὶ κινδύνων καὶ τῆς ἐν γεένη κατακρίσεως.

Ἦχος πλ. δ΄

Δέσποινα προσδεξαι, τάς δεήσεις τῶν δούλων σου, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς, ἀπό πάσης ἀνάγκης καὶ θλίψεως.

Ἦχος β΄

Τὴν πάσαν ἐλπίδα μου, εἰς σέ ἀνατίθημι, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ, φύλαξον μέ ὑπό τὴν σκέπην σου.

Ὁ Ἱερεύς: Δί' εὐχῶν τῶν ἁγίων πατέρων ἡμῶν, Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ ὁ Θεός, ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Πηγή: imlemesou.org